

Henri Van De Velde

Geboren op 19-04-1903 te Uitbergen

Overleden op 23-04-1976 te Lokeren

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Schenk hem de eeuwige rust, o Heer, en dat
het eeuwig licht hem verschijne !

Door dit aandenken vragen wij U een gebed
voor de onsterfelijke ziel van Mijnheer

HENRI VAN DE VELDE

geboren te Uitbergen op 19 april 1903 en god-
vruchtig overleden te Lokeren op 23 april 1976
Gesterkt door de genademiddelen van de H. Kerk.

Mijn Heer en mijn God, wees nu en in eeu-
wigheid gezegend, want gelijk Gij wilt, zo is
het geschied en al wat Gij doet is goed.

De kristen sterft niet, maar gaat over tot
een beter leven. Wat is immers de dood ? Een
rusttijd, het einde van de arbeid, de prijs en
bekroning van ons aardse streven en strijden.

Moge zo, deze brave overledene, die in een-
voud en stilte door het leven ging, na maanden
van droefheid en lijden, door de goede God
in de eeuwige beloning van het Vaderhuis
opgenomen worden.

Beminde Broeder en Zuster, vele jaren
mochten wij samen gelukkig zijn. Ik dank u
voor uw aanhoudende genegenheid vooral
tijdens mijn ziekte.

Beste familieleden en vrienden, ik dank u
allen en tot weerziens in de hemel.

Gedenkt mij allen in uw gebeden.
Dat hij ruste in vrede bij de Heer !

Mijnheer Cyriel Van de Velde,
Mejuffer Marie Van de Velde,
De families Van de Velde en Verhofstadt,
danken U voor Uw gebeden en voor
Uw kristelijke deelneming in hun rouw.

DR. D'HOOGHE - BONTINCK OVERMERE

Begrafenisond. Roels-Rombaut, Margote, 71
Wichelen, Tel. 052] 42 30 92

«Zalig de doden die in de Heer sterven, van nu af aan. Ja waarlijk, zegt de Geest, laat hen uitrusten na hun moeite, want hun werken vergezellen hen».

VROOM AANDENKEN
aan de heer

Henri Van de Velde

echtgenoot van mevrouw
ANNA DUYTSCHAEVER

geboren te Uitbergen, op 26 oktober 1902
en er zacht in de Heer ontslapen op
18 november 1969.

De priester zalfde hem tot rust in het lijden
en volmaakte vriendschap met God.

«Als de graankorrel niet in de aarde valt
blijft hij alleen. Maar als hij sterft, brengt
hij veel vrucht voor». Jo. 12,24.

«Het gaat met het Rijk Gods als met een
man die zijn land bezaait; hij slaapt en staat
op, 's nachts en overdag. Onderwijl kiemt het
zaad, maar hij weet niet hoe. Uit eigen kracht
brengt de aarde vruchten voort, eerst de groe-
ne halm, dan de aar, dan het volgroeide graan
in de aar... En als het koren helemaal rijp is,
gaat de boer meteen maaien. Het is tijd voor
de oogst».

Met deze beelden uit het evangelie was de-
ze man vertrouwd. Zelf heeft hij zo dikwijls
gezaaid, zien opgroeien en geoogst. Als land-
bouwer was hij vertrouwd met de natuur en
haar wet van leven en sterven.

Jezus gebruikt het beeld van de stervende
graankorrel om aan te tonen dat de mens door
te sterven juist het leven bij God binnengaat.

Dit mysterie is nu ook aan deze dierbare
voltrokken. Wij geven ons over aan Gods Wil
nu de Heer voor hem de tijd om te oogsten
gekomen achtte.

Dierbare echtgenote, graag was ik met u
nog vele jaren samengebleven. Wij hebben niet
lang van onze levensavond kunnen genieten.
Treur niet nu God voor mij een eeuwig geluk
bereid heeft.

Geliefde kinderen en kleinkinderen, samen
met moeder dank ik u voor uw hulp en toe-
wijding tijdens mijn ziekte. Wees gij nu een
steun voor haar.

Beste familieleden en vrienden, gedenk mij
in uw gebeden.

Mevrouw Anna VAN DE VELDE-DUYTSCHAEVER,
zijn echtgenote;

Zijn kinderen en kleinkinderen
en

de families VAN DE VELDE, DUYTSCHAEVER,
ADAM, VAN HOECKE, HANSELAER en STEVENS

danken U voor uw gebeden en blijken van
kristelijke deelneming.

drukk. «Het Reklaamblad», Lede.